

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13P/28/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113213020
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113213020.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou vo veci starostlivosti o maloletého R. E. F., nar.XX.XX.XXXX, bytom s matkou - W. Q. XX, M., v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny M., oddelenie sociálnych vecí, J. F. 4, M., dieťa rodičov - matky: Y. N., nar.XX.XX.XXXX, bytom W. Q. XX, M., v konaní zastúpená advokátkou JUDr. Silviou Jakubcovou, so sídlom Štúrova 34, Modra, a otca: R. F., nar.XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, M., o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Súd zvyšuje s účinnosťou od 07.05.2013 výživné otca na maloletého R. E. F., narodeného XX.XX.XXXX zo sumy 50,00 eur mesačne na sumu 130,00 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

II. Nedoplatok otca na zročnom výživnom za obdobie od 07.05.2013 do 30.06.2014 pre maloletého R. E. v sume 604,50 eura sa povoľuje otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 20,00 eur spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

III. Týmto sa mení dohoda rodičov schválená rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 16P/74/2012-12 zo dňa 03.01.2013 v časti výšky výživného otca na maloleté dieťa.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom zo dňa 07.05.2013, doručeným súdu dňa 07.05.2013, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd s účinnosťou od 07.05.2013 zvýšil výživné pre maloletého zo sumy 50,00 eur mesačne na sumu 130,00 eur mesačne z dôvodu, že prišla o zamestnanie a jej príjmy sa tým znížili o 200,00 eur, pričom suma 50,00 eur nepokrýva potreby dieťaťa.

Vo veci rozhodol Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 13P/28/2013-57 zo dňa 14.10.2013, ktorým zvýšil vyživovaciú povinnosť otca na maloletého R. E. F. od 1.9.2013 na sumu 100,00 eur mesačne, ktoré bude platiť otec maloletého vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné ku dňu 14.10.2013 v sume 40,00 eur uložil otcovi povinnosť zaplatiť spolu s bežným výživným po 10,00 eur od 1.11.2013. Týmto rozsudkom súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava vo veci č.k. 16P/74/2012 zo dňa 3.1.2013 v časti výživného na maloletého.

Na základe odvolania matky rozhodoval vo veci Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením č.k. 25CoP/29/2013-79 zo dňa 04.02.2014 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s pokynom, aby súd doplnil dokazovanie potrebné na preukázanie všetkých rozhodných skutočností a aby rozhodnutie vo veci samej riadne odôvodnil.

Matka maloletého R. E. F. podala návrh na zvýšenie výživného proti otcovi maloletého s poukazom na tú skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 16P/74/2012-12 zo dňa 03.01.2013 bol maloletý R. E. zverený na základe dohody rodičov do jej osobnej starostlivosti a otec maloletého bol zviazaný na platenie výživného sumou 50,00 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že v mesiaci apríl 2013 sa zmenili pomery na jej strane, pretože prestala vykonávať prácu pre spoločnosť T., pričom touto prácou si privyrábala k materskému príspevku sumou 200,00 eur mesačne. Potreby dieťaťa nie je možné pokryť určeným výživným v sume 50,00 eur mesačne, preto je nútená podať návrh na zvýšenie výživného.

Otec s návrhom nesúhlasil, prejavil ochotu platiť na výživu maloletého sumou 100,00 eur mesačne, avšak nie od mája ale od septembra 2013, pretože od mája 2013 prišlo k zmene pomerov len u matky, čo neodôvodňuje vyššie výživné. U dieťaťa prišlo k zmene pomerov až v septembri 2013, kedy nastúpilo do materskej školy, pričom z tohto dôvodu vyššie výživné uznáva, avšak len vo výške 100,00 eur, pretože viac mu jeho finančné pomery nedovoľujú.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 16P/74/2012, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä s potvrdeniami o príjme rodičov dieťaťa, kontrolným preukazom nezamestnanej matky a s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Z obsahu spisu tunajšieho súdu spisová značka 16P/74/2012 súd zistil, že rozsudkom č.k. 16P/74/2012-12 zo dňa 03.01.2013 bola schválená rodičovská dohoda tak, že otec bude platiť výživné na maloletého v sume 50,00 eur s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Z obsahu uvedeného spisu bolo ďalej zistené, že priemerný čistý mesačný príjem otca od novembra 2011 do októbra 2012 predstavoval sumu 892,01 eura a príjem matky bol vo výške do 200,00 eur, pričom poberala aj rodičovský príspevok v sume 217,00 eur mesačne. Obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť iba k maloletému R. E..

Matka mala v roku 2013 podľa potvrdenia o príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti príjem 364,00 eur. Dňa 03.05.2013 došlo k ukončeniu zmluvy o obchodnom zastúpení so spoločnosťou T. S., s.r.o. dohodou. Dňa 11.10.2013 uzavrela matka dohodu o pracovnej činnosti so spoločnosťou L. SK s.r.o. Od zamestnávateľa bola matke vyplatená mzda za október 2013 v sume 109,44 eura a za november 2013 v sume 63,14 eura, mzda za mesiace január až marec 2014 jej vyplatená nebola. Dohoda bola ukončená výpoveďou zo strany zamestnávateľa ku dňu 11.04.2014. Od 01.04.2014 je evidovaná ako nezamestnaná, vlastný príjem nemá, s výdavkami na bývanie a stravu jej pomáhajú rodičia. Býva v prenájme za ktorý platí nájomné vo výške 180,00 eur mesačne a úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu vo výške 150,00 eur mesačne, to všetko v jednej polovici. Okrem toho platí za internet 5,43 eura mesačne, za mobil 33,19 eura mesačne. Matka uviedla, že prácu si hľadá, má problém s nájdením si vhodného zamestnania z dôvodu problematického skĺbenia pracovnej doby a starostlivosti o maloletého, k tomu ešte v mesiaci august bude materská škola zatvorená a bude sa musieť starať o maloletého ona. K zmene pomerov prišlo podľa nej už v máji 2013, kedy stratila zamestnanie, nie je schopná zabezpečovať živobytie pre seba, nie ešte pre maloletého, suma 100,00 eur nedokáže pokryť výdavky na dieťa.

Otec je zamestnaný v spoločnosti H. L., s.r.o., jeho priemerný mesačný príjem za obdobie od septembra 2013 do mája 2014 predstavoval sumu 926,61 eura. Spláca hypotéku v sume 259,82 eura mesačne, poisťné na poistenie úveru v sume 41,48 eura mesačne, platbu do fondu opráv 59,70 eura mesačne, elektrinu 26,60 eura mesačne, za plyn 3,33 eura mesačne, za mobil 43,12 eura mesačne, za káblovú televíziu a internet 31,59 eura mesačne, poisťné na životné poistenie v sume 12,00 eur mesačne, za

benzín 70,00 eur mesačne. Vlastní motorové vozidlo Y. Z., ktoré nadobudol v októbri 2013 za sumu 4.000,00 eur, k čomu si zobral pôžičku.

Mal. R. E. v čase podania návrhu bol v starostlivosti matky, od septembra 2013 navštevuje materskú školu. Na maloletého má matka mesačné výdavky: strava 100,00 eur, ošatenie a obuv - 30,00 eur, hygiena 20,00 eur, plienky - 25,00 eur, náklady na bývanie - 40,00 eur, odpady - 2,08 eura, lieky - 5,00 eur, hračky - 5,00 eur, kultúra - 10,00 eur, náklady na dopravu - 10,00 eur, od septembra 2013 za materskú školu 15,00 eur mesačne školné, stravné 32,34 eura mesačne, ZRPŠ polročne 15,00 eur. Zvýšené výdavky na maloletého sú z dôvodu potreby kardiologických vyšetrení (10,00 eur za vyšetrenie polročne) a nákupu ortopedickej obuvi (37,90 eura za dvojce sandále na leto). Na maloletého matka poberá rodičovské prídavky v sume 23,00 eur mesačne.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka v konaní uviedla, že odporúča návrhu matky vyhovieť, berúc do úvahy finančné možnosti otca, ako aj prihliadnuc na náklady na maloletého.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. 13)

Podľa § 62 ods. 4 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 ZR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 163 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne

zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Súd po oboznámení sa so všetkými listinnými dôkazmi o pomeroch účastníkov konania, potvrdeniami o príjmoch rodičov dieťaťa a po vypočutí účastníkov konania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný a rozhodol tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého syna na sumu 130,00 eur mesačne, a to odo dňa podania návrhu. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia a zisťoval, či sa podstatne zmenili a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Súd dospel k záveru, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom č.k. 16P/74/2012-12 zo dňa 03.01.2013 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane matky a maloletého odôvodňujúcej zmenu výšky vyživovacej povinnosti.

K zmene pomerov na strane matky prišlo stratou zamestnania na základe dohody zo dňa 03.05.2013, čím prišlo k strate jej príjmu, z ktorého zabezpečovala časť nákladov na výživu maloletého. Za zmenu pomerov pritom nemožno považovať iba zvýšenie výdavkov na maloleté dieťa, tak ako uvádzal otec, ale aj zníženie príjmu jedného z rodičov, ktorý je dieťa povinný vyživovať, v tomto prípade matky. Tým že prišlo k zníženiu príjmu na strane matky a tým k zníženiu jej vyživovacej schopnosti vo forme finančnej (vyživovaciu povinnosť v podobe zabezpečovania osobnej starostlivosti o dieťa plní matka ďalej), vznikla potreba zvýšeného výživného zo strany otca, nakoľko výdavky maloletého zostali (v tom čase) rovnaké a nakoľko to schopnosti a možnosti otca dovoľovali a dovoľujú. Pomery otca pritom oproti stavu v čase skoršieho rozhodnutia ostali v podstate nezmenené. Súd ešte posudzoval, či k strate zamestnania nedošlo zavinením matky, a teda či sa matka nevzdala bez dôležitého dôvodu zamestnania. Tu je názoru, že i keď k ukončeniu dohody o pracovnej činnosti prišlo dohodou, išlo len o privyrábanie si matky k rodičovskému príspevku počas rodičovskej dovolenky. Ukončenie zamestnania pritom súd považoval za dôvodné, nakoľko osobná starostlivosť matky o dieťa do troch rokov má prednosť pred zamestnaním, nakoľko z hľadiska vývinu dieťaťa je mu takáto starostlivosť matky na prospech. Súd teda posúdil ukončenie zamestnania ako ukončenie z dôležitého dôvodu.

K ďalšej zmene pomerov prišlo nástupom maloletého do materskej školy v septembri 2013, kedy sa zmenili pomery na strane maloletého, a to zvýšením nákladov na jeho výživu. Súd má však za to, že už v čase zmeny pomerov na strane matky v máji 2013 vznikla potreba zvýšenia výživného na maloletého zo strany otca, nakoľko vyživovaciu povinnosť v podobe finančnej nemohla zabezpečovať matka z dôvodu straty príjmu (plniac však vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti o maloletého). V záujme zabezpečenia potrebnej výživy maloletého preto bolo, aby sa nej vo zvýšenej miere podieľal otec vyšším výživným.

Výšku výživného uloženého otcovi v sume 130,00 eur mesačne považuje súd vzhľadom k jeho majetkovým pomerom, najmä vzhľadom k jeho príjmu, ako aj k tomu, že má len jednu vyživovaciu povinnosť, za primeranú. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča, a to rodiča, ktorého úroveň je najvyššia, v tomto prípade otca. Súdna prax dokonca pripúšťa, že ak je životná úroveň rodiča, ktorý plní vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti nižšia alebo rovnaká ako druhého rodiča, možno tohto druhého rodiča zaviazat' na plnenie výživného vo vyššej sume ako je 1/2 preukázaných nákladov na dieťa. Schopnosti a možnosti otca sú pritom také, že výživné v sume 130,00 eur mesačne je v jeho silách plniť, a tým umožniť, aby sa maloletý podieľal na otcovej životnej úrovni, ktorá je vyššia ako životná úroveň matky.

Súdom novo určená výška vyživovacej povinnosti otca voči maloletému je podľa názoru súdu zodpovedajúca odôvodneným potrebám maloletého, ako i zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, prihliadnuc k zásade, že životná úroveň detí a rodičov má byť rovnaká. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovel považujúc ho za opodstatnený.

Súd zvýšil výživné odo dňa začatia súdneho konania, a nepriznal ho spätne (aj keď k zmene pomerov prišlo už dňa 03.05.2013 stratou zamestnania matky), nakoľko k tomu podľa názoru súdu chýbali dôvody hodné osobitného zreteľa.

V dôsledku zvýšenia výživného súd vyčíslil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 07.05.2013 do 30.06.2014, ktorý činí 604,50 eura (za obdobie 7.5. až 31.05.2013 mal otec dať 104,75 eura - za toto obdobie dal 40,25 eura; za 6/2013 mal dať 130,00 eur - dal 50,00 eur; za 7/2013 mal dať 130,00 eur - dal 50,00 eur; za 8/2013 mal dať 130,00 eur - dal 50,00 eur; za 9/2013 mal dať 130,00 eur - dal 80,00 eur; za 10/2013 mal dať 130,00 eur - dal 80,00 eur; za 11/2013 mal dať 130,00 eur - dal 100,00 eur; za 12/2013 mal dať 130,00 eur - dal 100,00 eur; za 1/2014 mal dať 130,00 eur - dal 100,00 eur; za 2/2014 mal dať 130,00 eur - dal 100,00 eur; za 3/2014 mal dať 130,00 eur - dal 100,00 eur; za 4/2014 mal dať 130,00 eur - dal 100,00 eur; za 5/2014 mal dať 130,00 eur - dal 100,00 eur; za 6/2014 mal dať 130,00 eur - dal 100,00 eur + doplatil 40,00 eur nedoplatok v zmysle rozsudku č.l. 57). Súd z dôvodu vyššej sumy nedoplatku povolil otcovi splácať nedoplatok v splátkach po 20,00 eur pod hrozbou straty výhody splátok.

Týmto rozsudkom súd zmenil dohodu rodičov schválenú rozsudkom Okresného súdu v Trnave vo veci č.k. 16P/74/2012-12 zo dňa 03.01.2013 v časti o výživnom na maloletého.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď išlo o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu, a preto žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, a to prvostupňového i odvolacieho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na výkon exekúcie, podľa osobitného právneho predpisu.